

Izvešće medijskih objava

30.03.2015

30.3.2015	Slobodna Dalmacija	Stranica/Termin:	Hrvatska
Naslov:	'Manje jednaki' STUDENTI		
Sadržaj:	Neupitna je dobra volja mnogih da se stvari promijene i riješe, da se pomogne. No, treba li nečije pravo na obrazovanje graditi na empatiji i simpatiji, na dobroj volji pojedinaca?		
Autor:	Ada Reić		
Rubrika, Emisija:		Žanr: izvješće	Naklada: 25.000,00
Ključne riječi:	CENTAR ZA MIROVNE STUDIJE		

Naslov: 'Manje jednaki' STUDENTI

Autor: Ada Reić

Rubrika/Emisija: Universitas

Žanr: izvješće

Površina/Trajanje: 964,97

Naklada: 25.000,00

Ključne riječi: CENTAR ZA MIROVNE STUDIJE

'Manje jednaki' STUDENTI

Piše: ADA REIĆ

Gotovo da nema studenta koji se tijekom studija nije susreo s mnogim nepravilnostima i nelogičnostima obrazovnog sustava u Hrvatskoj. Od vrha piramide do temelja, ili obrnuto, nerijetko se događa da se student osjeća zakinu- tim, uočava da je nešto u sustavu pogrešno, da postoji nejednakost šansi i kriterija. Počevši od stručnosti profesora i njihovih manje ili više pedagoških pristupa, širine znanja koju fakultet daje te njegove praktičnosti i primjenjivosti, zahtjeve i često nerazumljive literature, dislociranosti nastave te generalno nepostojanja adekvatnih uvjeta za rad.

No što ako postojećem okviru dodamo da je student - osoba s invaliditetom? Nitko ne osporava apsolutno pravo da hrvatske fakultete upišu mladi s invaliditetom, kao ni privilegije koje pri upisu imaju. No kako to pravo realizirati? Što kada student u invalidskim kolicima mora na predavanje doći preko stotine stepenica? Ili kada ne može otići na WC jer mu nije prilagođen? Što kada slabovidni ili slijepi student želi zavratiti fakultet, a literatura ne postoji? Što ako je student gluhi ili nijem, a sustav ne poznaje znakovni jezik? Rješava li se to i kome se obratiti za ostvarenje ovih prava?

Za iskustvo studiranja na splitskim fakultetima kada su u pitanju studenti s invaliditetom upitali smo Marka Klarića i Eldisa Mujarića, momke koji su savladali sve prepreke u svom obrazovanju i koji iz prve ruke mogu svjedočiti o iskustvu studiranja, dobroj volji pojedinaca, konkretnim rješenjima, kao i svim faktorima koji su potrebni kako bi se olakšalo studiranje mladima s invaliditetom.

Nepredvidive i svakodnevne barijere

Marko Klarić, onedavno magistar teologije, ističe da su problemi slabovidnih osoba u svakodnevnom životu mnogobrojni i raznoliki te da ovisi o raznim faktorima; ponajviše o stupnju oštećenja vida, grafomotorici, orijentaciji u prostoru i individualnoj sposobnosti osobe. Ipak, zajednički nazivnik problema slabovidnih osoba jest u tome što nazidged normalno funkcioniraju, ali trebaju određenu vrstu individualiziranog obrazovanja odnosno skrbi. To se ponajprije odnosi na prijelomnice života - upis u vrtić, školu ili fakultet. Slabovidne osobe često nadilaze same sebe i demantiraju ponekad pesimistične i usko- grudne rezultate ili zapažanja vještaca koja nerijetko predviđaju manji opseg mogućnosti, odnosno domete odgoja i obrazovanja. Tehnologizaci-

Marko Klarić

Eldis Mujarić

Neupitna je dobra volja mnogih da se stvari promijene i riješe, da se pomogne. No, treba li nečije pravo na obrazovanje graditi na empatiji i simpatiji, na dobroj volji pojedinaca?

ja i digitalizacija umnogome pružaju bolje mogućnosti obrazovanja. Tako uređaji kao što su MagniLink s kamerom (za gledanje na ploču) te takozvane Pametne ploče značajno olakšavaju praćenje nastave i pohranjivanje na memorijsku karticu, a time se smanjuje na- prezanje i stres pri prepisivanju. Ipak, ovakav oblik tehnologije nedovoljno je zastupljen i prisutan kao dio opreme.

Naravno, uz svu digitalnu opremu i prednosti potreban je uvećani tisk na klupi prije sata koji slijedi, prilagođen oblik ocjenjivanja koji je objektivniji u odnosu na znanje i limite (nemogućnosti potpunog) iskazivanja znanja zbog slabovidnosti. Isto tako nekad nije moguće da slabovidna osoba svlada sav opseg literature (posebno u visokom obrazovanju), stoga je važno stvoriti zasebne kriterije koje daju traženo znanje, a zahtijevaju prikladan opseg ma-

terijala koji se potražuje. Nadalje potreban je veći broj ispitnih termina (kolokviranja) i zaseban termin konzultacija za osobe s invaliditetom ako je to potrebno. Važna je i povećana stručna pomoć i pratnja (psiholog, defektolog) zbog svladavanja barijera, ali i prevencije nasilja i stigmatizacije u dotičnom kolektivu. Neophodna je kontinuirana edukacija nastavnog osoblja kao i zajednice u kojoj se osoba nalazi jer je vidna želja za pomoći, ali i često nedovoljno snalaženje za ovaj kompleksan problem. Odnos s nastavnim osobljem, točnije povjerenikom za osobe s invaliditetom za dotičnu obrazovnu instituciju je ključan - rekao je Marko.

Ne traže pomoć zbog osjećaja da im se nešto poklanja

Povjerenik FESB-a za osobe s invaliditetom Eldis Mujarić, i sam bivši student, osvom

Jednaki u kratkoj priči i na fotografiji

Udruga za mlade Info zona je - povodom Tjedna jednakosti (13. - 17. travnja) - raspisala natječaj za kratke priče i fotografije okupljene pod temu jednakost.

Autori/autorice kratkih priča moraju biti do 35 godina starosti, a mogu poslati priču duljine do pet kartica (9000 znakova u dokumentu) u formatu RTF na e-mail adresu: priča@infozona.hr, uz kratku biografiju. Rok za prijavu je 5. travnja 2015. u 12 sati.

Autori/autorice fotografija također trebaju biti do 35 godina starosti, a mogu poslati do tri fotografije na e-mail adresu: foto@infozona.hr. Rok za prijavu fotografija istječe 9. travnja. Natječaj je objavljen u okviru projekta U ime jednakosti koji provode Centar za mirovne studije, Cenzura Plus i Mreža mladih Hrvatske, a financiran je sredstvima Europske unije.

(I.Z.)

iskustvu studiranja kaže sljedeće: - Davne 2003., kada sam upisao računarstvo na FESB-u, prvi dan faksa došla mi je ekipa s prilično ohrabrujućom rečenicom "Ne brini se, sve ćemo riješiti". Mislili su na stepenice na ulazu. Nakon toga, u razgovoru s tadašnjom upravom FESB-a, uistinu je riješeno sve što se moglo; spomenute stepenice na ulazu, nekoliko stepenica unutar zgrade koje vode u garažu gdje je lift, proširen je jedan WC. Kada se počela graditi nova zgrada FESB-a, također su me pitali može li se nešto poboljšati i u suradnji s izvođačima radova neke su stvari ispravljene. Moje studentsko iskustvo je apsolutno pozitivno u svim aspektima. Nedavno se čak i nastavilo na poslijediplomskom i da - još je pozitivno. Ono što bi trebali uraditi studenti s invaliditetom jest da se bez straha obrate upravama fakulteta ako imaju problem, a fakulteti bi trebali pomoći u svim tehničkim aspektima savladavanja nastave. Treba paziti i na bitne prostore poput menze i kafića. Bitno je da se studentima jasno kaže da mogu tražiti pomoć i da im se ta pomoć ponudi s obzirom na to da većina neće tražiti zbog osjećaja da im "netko nešto poklanja".

Pravo na obrazovanje ne smije ovisiti o dobroj volji

Unatoč pozitivnom iskustvu koje su ovi momci imali tijekom studiranja, srž problema ostaje. Neupitna je dobra volja pojedinaca da se stvari promijene i riješe, da se pomogne. No, treba li nečije pravo na obrazovanje graditi na empatiji i simpatiji, na dobroj volji pojedinaca? Trebaju li studenti s invaliditetom doći i upitati za pomoć? Svodi li se kvaliteta studiranja na faktore sreće u smislu da naletiš na razumnu osobu koja ima ovlasti? Ovisi li nečija budućnost o tome koliko je netko susretljiv? Osjećaju li se tada studenti s invaliditetom kao da im je nešto poklonjeno?

Ljudski odnos, susretljivost, tehnologizacija i opremljenost institucija te upornost osobe s invaliditetom - dobitna je kombinacija - istaknuo je Marko i time ponudio jednostavno rješenje.

Jasno samo onima koji su na vlastitoj koži osjetili klimavost sustava koji se zabrinjavajuće ljuđa svuda, osim na vrhu gdje su fotele na čvrstim nogama.